

wordt toegepast. Ten tweede zal in den regel na de beschreven uitgangstang — die immers moest worden verricht omdat de vrouw niet meer door eigen kracht de weerstand van de bekkenbodem kon overwinnen — bij de volgende baring juist deze factor grotendeels zijn opgeheven en onder goede leiding van flink persen veelal wel kunnen worden overwonnen. Elke (ontijdige) ingreep zou onverantwoord zijn, aangezien dus in den regel een normale volgende partus te verwachten is.

Literatuur: A. J. M. HOLMER (1952) *N.T.v.G.* 96, 1574.

Nijmegen, 29 Juni 1952

H. HOYNG

De opmerking van dr. HOYNG staat of valt met de erkenning van de juistheid van zijn stelling, dat de partus arte praematurus — wil deze doelmatig zijn — vóór of uiterlijk in de 36e week zou moeten plaatsvinden.

De opvatting, dat het hoofd van het kind in de laatste maand van de zwangerschap niet in grootte toeneemt, wil ik graag bestrijden. In overeenstemming met de in de aanhef van de klinische les gegeven definitie van de proefbaring zal het opwekken van de partus vóór de 36e week in dit verband wel nooit in overweging worden genomen.

Hiermee vervalt het eerste van dr. HOYNG's bezwaren. Deze vroeg geboren en onderscheiden zich naar mijn ervaring, onmiddellijk noch later, van de à terme ter wereld gekomen kinderen.

Met het tweede argument ben ik het in zoverre eens dat een volgende uitdrijving door eigen krachten kan plaatshebben. Dit zal zelfs meestal het geval zijn. De slotconclusie is echter niet de mijne, daar ik, in geval zich kennelijk een wanverhouding tussen hoofd en bekken ontwikkelt, het baringsmechanisme in gang wens te brengen. Ik meen voldoende duidelijk te hebben betoogd dat de verloskundige van heden niet meer geneigd is te trachten — in geval van extreme wanverhouding — een baring langs de natuurlijke weg na te streven.

Leiden, 17 Juli 1952

A. J. M. HOLMER

EEN NIEUWE KANKERTHERAPIE MET VERRASSESENDE RESULTATEN?

Naar aanleiding van een artikel in de *Maasbode* van Zaterdag, 12 Juli j.l. getiteld „Een nieuwe kankertherapie met verrassende resultaten” stellen ondergetekenden, zulks namens hun werkgroep, er prijs op het volgende aan hun collegae mede te delen.

Sinds December 1950 heeft zich een klein aantal Utrechtse specialisten tot een werkgroep verenigd, om een speciale studie te maken omtrent vraagstukken, de cancerologie betreffende. Aan deze werkgroep was ook een chemicus verbonden. Het spreekt vanzelf, dat onderzoekingen op dit terrein jaren van ingespannen werk eisen, dat eventuele resultaten en mislukkingen met de grootste critiek dienen te worden verwerkt en dat dit werk in alle stilte behoort te geschieden. De leden van de groep hadden zich verbonden publicaties alleen gemeenschappelijk te doen plaats vinden.

Het artikel in de *Maasbode*, geïnspireerd door de chemicus, is verschenen zonder voorkennis of medewerking van de groep, die de verantwoordelijkheid hiervoor geheel afwijst, te meer daar de medische medewerkers ervan overtuigd zijn, dat zij zelf tot op heden geen positief gegeven bezitten, dat ervoor pleit, dat de met name genoemde substanties choline en polydyne een electieve werkzaamheid bezitten op een kwaadaardig gezwel.

Het artikel in de *Maasbode* heeft helaas verwachtingen gewekt en aanleiding gegeven tot aanvragen om behandeling. Deze aanvragen worden door ons afgewezen, daar wij niets meer te bieden hebben dan de bekende therapie, zoals die overal elders geschiedt.

Utrecht, 16 Juli 1952

A. J. BOEKELMAN

A. P. ÖFNER

BRIEFWISSELING

Wegens vacantie van de binderij zal No. 31 van het *Tijdschrift* een paar dagen later verschijnen.

REDACTIE